

Oikeusministeriön lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi liikenteen palveluista annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta

Liikenne- ja viestintäministeriö on pyytänyt oikeusministeriön lausuntoa hallituksen esitysluonnoksesta liikenteen palveluista annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että esitysluonnoksen rinnakkaisteksteissä ei ole lainkaan ehdotettavia muutoksia koskevia kursivoitteja, mikä hankaloittaa esitettävien muutosten tunnistamista esitysluonnoksesta. Jatkovalmistelussa rinnakkaisteksteihin tulisi sisällyttää kursivoinnit muutosten havainnollistamiseksi. Oikeusministeriö esittää esitysluonnoksesta huomionsa jäljempänä pykäläkohdittain.

1. lakiehdotus: Laki liikenteen palveluista annetun lain muuttamisesta

6a § Taksiliikenteen yrittäjäkoulutus ja yrittäjäkoe

Pykälän muutoksilla siirrettäisiin yrittäjäkokeen järjestämisvastuu Liikenne- ja viestintävirastolle. Pykälän säännöskohtaisissa perusteluissa viitataan ehdotetun 4 momentin osalta siihen, että järjestämisvastuun siirtymisestä huolimatta kokeen järjestäminen ja koetilaisuuksien valvonta olisi mahdollista siirtää ulkopuoliselle yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle siten kuin lain V osan 25 luvussa säädetään. Esitysluonnoksen säätämisperusteluissa ei ole arvioitu 6 a §:ään tehtävien muutosten merkitystä perustuslain 124 §:n kannalta. Jatkovalmistelussa tulisi arvioida, seuraisiko pykälän muutoksista uusi perustuslain 124 §:ssä tarkoitetun julkisen hallintotehtävän antaminen, ja mikäli näin olisi, kuvata perusteluissa perustuslain 124 §:n edellytysten täyttyminen.

8 § Luonnollisen henkilön hyvä maine luvanvaraisessa tieliikenteessä

Esitysluonnoksen keskeisiä ehdotuksia koskevassa jaksossa (s. 38) todetaan, että esityksessä ehdotetaan muutettavaksi liikennepalvelulain 8 §:ää siten, että liikenneluvan myöntämisessä tehtävässä hyvämaineisuusarvioinnissa huomioitaisiin luvanhaltijan syyllistyminen myös rikoslain 21 luvun mukaisiin henkeen ja terveyteen kohdistuviin rikoksiin ja rikoslain 20 luvun mukaisiin seksuaalirikoksiin. Esitysluonnoksessa todetaan, että nämä rikokset ovat jo

Postiosoite
Postadress
Postal Address
 Oikeusministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

nyt taksinkuljettajan ajoluvan saamisen esteenä liikennepalvelulain 25 § 3 momentin 1 kohdan mukaisesti ja että lisäämällä kyseiset rikokset myös osaksi hyvämaineisuuden arviointia tuomio näistä rikoksista vaikuttaisi taksinkuljettajana toimimisen lisäksi myös taksiyrittäjänä toimimiseen sekä muiden henkilö- ja tavaraliikennelupien saantiin, joiden arvioinnissa käytetään 8 §:n mukaista hyvämaineisuusarviointia. Esitysluonnoksen mukaan lisäksi hyvämaineisuuden arviointiin lisättäisiin myös petos- ja maksuvälinerikoksia (rikoslain 36 luvun 1 § ja 2 §:n mukaiset petos ja törkeä petos sekä rikoslain 37 luvun 8, 9, 12 ja 13 §:n mukaiset maksuvälinepetos, törkeä maksuvälinepetos, maksuvälinerikos ja törkeä maksuvälinerikos).

Rikoslain 20 ja 21 luvun mukaisten rikosten lisäämistä 8 §:ään esitysluonnoksen yksityiskohtaisissa perusteluissa (s. 71) perustellaan seuraavasti: *"Kyseessä ovat hyvin vakavat rikokset toista henkilöä kohtaan, jotka vaikuttavat olennaisesti henkilön luotettavuuteen. Luvanhaltija on myös vastuussa monilta osin taksinkuljettajan toiminnasta, mistä syystä olisikin perusteltua, että myös luvanhaltijoiden vakavat toiseen henkilöön kohdistuvat rikokset voitaisiin huomioida hyvämaineisuuden arvioinnissa."* Oikeusministeriö huomauttaa, ettei perusteluista käy aivan selväksi, millä tavalla kyseisten rikosten katsotaan vaikuttavan luvanhaltijan sopivuuteen toimia nimenomaan tässä ominaisuudessa ja miksi ei ole riittävää, että kyseiset rikokset ovat jo nyt taksinkuljettajan ajoluvan saamisen esteenä.

Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että lakiehdotuksessa viittaukset hyvämaineisuusarviointiin lisättäviin rikoksiin eivät sisällä säännösviittauksia vaan kyseeseen tulevat säännökset mainitaan vasta perusteluissa. Vertailumielessä esitysluonnoksessa edellä todetusti mainitussa 25 §:n 3 momentin 1 kohdassa, kuten myös 2 kohdassa, viittaukset seksuaalirikoksiin ja henkeen ja terveyteen kohdistuviin rikoksiin on toteutettu säännösviittauksin. Toisaalta voimassa olevassa 8 §:ssä viittaukset eri rikoksiin eivät sisällä säännösviittauksia. Erityisesti on huomattava, että esitysluonnoksen perustelujen mukaisesti 8 §:ään lisättäisiin petos- ja maksuvälinerikoksista vain tiettyjä rikoksia, mutta luonnoksen mukaisesti muutettavassa pykälässä mainittaisiin "petos- tai maksuvälinerikokset" ilman kyseistä perusteluista ilmi käyvää rajausta. Oikeusministeriö katsoo, että ehdotetussa 8 §:n muutoksessa olisi tarpeen pykälätasolla viitata kyseeseen tuleviin rikoslain säännöksiin ainakin petos- ja maksuvälinerikosten osalta.

25 § Taksinkuljettajaa koskevat vaatimukset

Esitysluonnoksen 25 §:n 2 momentin 3 kohdassa säädettäisiin siitä, että taksinkuljettajan ajolupa myönnettäisiin henkilölle, joka on suorittanut 25 a §:ssä tarkoitetun taksinkuljettajan koulutuksen ja enintään vuotta ennen ajolupahakemuksen jättämistä 25 a §:ssä tarkoitetun taksinkuljettajan kokeen. Perustelujen mukaan ehdotetulla vuoden voimassaoloajalla olisi tarkoitus varmistaa, että ajoluvan saajalla olisi ajantasaiset tiedot ja taidot taksinkuljettajia koskevasta sääntelystä. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että lupahakemusten käsittelyajoista ei ole esitetty hallituksen esityksessä arviota. Jatkovalmistelussa on syytä varmistua siitä, että lupahakemusten käsittelyajoista ei aiheudu viivästystä, joka vesittäisi säännöksen tarkoituksen.

Esityksen mukaan 25 §:n 3 momentin 2 kohtaan **taksinkuljettajan ajoluvan** saamisen esteeksi lisättäisiin eräitä vapauteen kohdistuvia rikoksia, veropetoksia, petoksia, maksuvälinerikoksia sekä ampuma-aserikoksia: rikoslain 25 luvun 1, 2, 4, 4 a tai 6–8 §:ssä tarkoitettu vapauteen kohdistuva rikos, 29 luvun 1 tai 2 §:ssä tarkoitettu veropetos, 36 luvun 1 tai 2 §:ssä tarkoitettu petos, 37 luvun 8–9 §:ssä tarkoitettu maksuvälinepetos tai 11–13 §:ssä tarkoitettu maksuvälinerikos sekä 41 luvun 1–2 §:ssä tarkoitettu ampuma-aserikos tai 4-6 §:ssä tarkoitettu vaarallisen esineen hallussapitoon liittyvä rikos (s. 1 ja 125).

Rikoslain 41 luvun mukaisia aserikoksia koskien oikeusministeriö on asian valmistelun aikaisemmassa vaiheessa arviomuistiota koskevassa lausunnossaan todennut, että *”aserikokset kytkeytyvät muun muassa matkustajien hengen ja terveyden suojaamiseen siten, että oikeusministeriö ei näe lähtökohtaista estettä tällaisille lisäyksille, kunhan jatkovalmistelussa käytetään tarkkaa harkintaa ja lisäykset rajataan koskemaan vain sellaisia rikoslain 41 luvun mukaisia rikoksia, joilla on riittävän välitön yhteys matkustajien ja muiden liikenteessä olevien turvallisuuteen. Tällaisina voidaan lähtökohtaisesti pitää lähinnä riittävän vaarallisten aseiden hallussapitorikoksia.”* Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että esitysluonnoksessa taksinkuljettajan ajoluvan esteeksi ehdotetaan rikoslain 41 luvun mukaisista aserikoksista hallussapitorikosten (5 § vaarallisen esineen hallussapito ja 6 § toisen vahingoittamiseen soveltuvan esineen tai aineen hallussapito) lisäksi myös ampuma-aserikosta ja törkeää ampuma-aserikosta (1 ja 2 §) sekä vaarallisia esineitä koskevien säännösten rikkomista (rikoslain 41 luvun 4 §), joissa on laajalti kyse muunlaisista tekotavoista kuin hallussapidosta, jolla voidaan katsoa olevan erityisen välitön yhteys matkustajien ja muiden liikenteessä olevien turvallisuuteen. Oikeusministeriö katsoo, että aserikoksia koskevien viittausten laajuutta olisi aiheellista vielä tarkastella jatkovalmistelussa, samoin kuin esitysluonnoksen säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 77) seuraavasti todetun täsmentämistä: *”Rikoslain 41 luvun mukaisia rikoksia lisättäisiin ajoluvan saamisen esteeksi asiakkaiden turvallisuuden lisäämiseksi. Rikoslain 41 luvun rikokset liittyvät sekä ampuma-aseiden että vaarallisen esineen hallussapitoon. Myös ampuma-aserikosten huomioiminen liittyy suoraan asiakkaan henkilökohtaiseen turvallisuuteen.”*

Rikoslain 37 luvun mukaisista rikoksista oikeusministeriö kiinnittää huomiota ensinnäkin siihen, että esitysluonnoksen mukaan pykälässä viitattaisiin muun muassa ”8–9 §:ssä tarkoitettuun maksuvälinepetokseen”. Viittaukseen olisi perusteltua lisätä maininta törkeästä maksuvälinepetoksesta, josta 9 §:ssä on kyse, seuraavasti: ”8–9 §:ssä tarkoitettuun maksuvälinepetokseen *tai törkeään maksuvälinepetokseen*”. Vastaava täydennys olisi aiheellista tehdä myös koskien viittausta törkeään petokseen ja törkeään veropetokseen. Lisäksi viittaukseen 37 luvun 11–13 §:ssä tarkoitettuihin rikoksiin voisi selvyuden vuoksi olla aiheellista lisätä kyseiset rikosnimikkeet, ottaen huomioon, että pykäläluonnoksessa mainitaan ”maksuvälinerikos”, joka toki vastaa 37 luvun yleisnimitystä mutta myös luvun 12 §:ää, kun taas 11 §:n nimike on maksuvälinepetoksen valmistelu ja 13 §:n törkeä maksuvälinerikos.

Rikoslain 25 luvun mukaisia vapauteen kohdistuvia rikoksia koskevista esitysluonnoksen yksityiskohtaisista perusteluista (s. 76) oikeusministeriö huomauttaa, että seuraavassa virkkeessä näyttää olevan kirjoitusvirhe, jossa luvun 20 sijaan pitäisi lukea ”21”: ”Tälläkin hetkellä taksinkuljettajan ajoluvan saamisen estävänä rikoksena on määriteltä rikoslain 20 luvun henkeen ja terveyteen liittyvät rikokset sekä rikoslain 25 luvun ihmiskauppaa koskevat rikokset, jotka liittyvät matkustajan turvallisuuteen.”

25 a § Taksinkuljettajan koulutus ja koe

Liikennepalvelulain 25 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaan taksinkuljettajan ajoluvan yhtenä edellytyksenä on se, että henkilö on suorittanut lain 25 a §:ssä tarkoitetun taksinkuljettajan kokeen. Lain 25 a §:n 1 momentin mukaan taksinkuljettajan kokeessa on oltava kysymyksiä matkustajien avustamisesta ja turvallisuudesta huolehtimisesta, eri matkustajaryhmien erityistarpeista, taksipalvelujen asiakaspalvelutilanteista sekä kuljetusten ja liikenteen turvallisuuden vaikuttavista tekijöistä. Pykälän 2 momentin mukaan liikenne- ja viestintävirasto antaa tarkempia määräyksiä mm. kokeen sisällöstä.

Hallituksen esitysluonnoksen 25 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaan taksinkuljettajan ajoluvan edellytyksiin lisättäisiin lain muutetussa 25 a §:ssä tarkoitetun taksinkuljettajan koulutuksen suorittaminen. Koulutuksen sisältö olisi ehdotetun 25 a §:n mukaan käytännössä sama kuin mitä voimassa olevan lain 25 a §:ssä on säädetty kokeen sisällöksi, erotuksena se, että koulutus sisältäisi opetusta myös kuljettajan oikeuksista ja velvollisuuksista. Liikenne- ja viestintävirasto voisi antaa tarkempia määräyksiä myös koulutuksen sisällöstä.

Liikennepalvelulain 151 §:n 1 momentin 3 kohdassa on säädetty taksiliikenneluvan haltijan velvollisuudesta huolehtia siitä, että kuljettajalla on riittävä vuorovaikutus- ja kielitaito. Hallituksen esityksen luonnosta edeltäneessä taksisääntelyn arviomuistiossa (toukokuu 2024) todettiin muun muassa, että lakiin ehdotettavalla pakollisella koulutuksella varmistettaisiin alalle tulevien riittävä kielitaito, tai ainakin sillä voitaisiin puuttua selviin kielitaidon puutteisiin. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että luonnoksessa hallituksen esitykseksi ei ole käsitelty esitetyn koulutuksen sisältöä suhteessa riittävään kielitaitoon. Oikeusministeriö esittää harkittavaksi, tulisi koulutuksella myös pyrkiä varmistamaan, että liikennepalvelulain 151 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetty kielitaitovaatimus täyttyy.

152 § Taksiliikenteen palvelujen hinnoittelu

Esitysluonnoksen 152 §:n 1 momentti velvoittaisi luvanhaltijaa sekä välityspalvelun tarjoajaa taikka kuljettajaa antamaan kuluttajalle ennen taksimatkan alkamista tai tilauksen vahvistamista tiedon matkan kokonaishinnasta tai hinnan määräytymisperusteet. Perustelujen mukaan velvoite olisi jatkossa myös kuljettajalla ja kuljettajan vastuu koskisi etenkin ennalta tilaamattomia matkoja, joissa taksimatka alkaa suoraan kadulta tai taksiasemalta. Vastuun kohdistuminen luvanhaltijaan, välityspalvelun tarjoajaan tai kuljettajaan eri tavoin eri tilanteissa ei kuitenkaan ilmene selvästi säännöksestä. Hinnoittelun ja hintatietojen esittämistä koskevan velvoitteen noudattamatta jättämisestä voitaisiin ehdotettavan 268 b §:n mukaan määrätä 100 euron liikennevirhemaksu. Erityisesti koska velvoitteen noudattamiseen on liitetty hallinnollinen seuraamusmaksu, olisi jatkovalmistelussa arvioitava mahdollisuuksia täsmentää velvoitteen kohdentamista säännösperusteisesti siten, että olisi selvää, kuka tai mikä taho hintatietojen antamisesta milloinkin vastaa. Huomio kiinnittyy myös siihen, että uudessa 268 b §:ssä säädettäisiin mahdollisuudesta määrätä hallinnollinen seuraamusmaksu luvanhaltijalle tai kuljettajalle, mutta velvoite 152 §:n 1 momentissa koskisi myös välityspalvelun tarjoajaa. Perusteluista ei ilmene, miksi tällainen ratkaisu olisi perusteltu.

216 § Liikenneasioiden rekisterin sisältö ja käyttötarkoitus

Esitysluonnoksessa ehdotetaan kumottavaksi pykälän 1 momentin 4 kohta. Kyseinen kohta näyttää kuitenkin jo tulleen kumotuksi lailla 4.4.2025/150.

262 a § Liikenteessä käytettävän ajoneuvon väärä rekisteröinti

Esitysluonnoksen yksityiskohtaisten perustelujen (s. 86) mukaan 262 a §:n soveltamisalaa laajennettaisiin koskemaan myös taksiliikenneluvanhaltijoita, jotta sanktiointi koskisi yhtä lailla kaikkia luvanhaltijoita. Pykälän seuraamus liittyy lain 17 § mukaiseen rekisteröintiin, jonka 2 momentin mukaista vaatimusta rekisteröinnistä yksinomaiseen hallintaan ehdotetaan esitysluonnoksessa jatkossa koskevan myös taksiliikenneluvanhaltijoita. Esitysluonnoksen säännöskohtaisissa perusteluissa (s.75) todetaan 17 §:ää koskien, että ajoneuvo olisi ajossa ollessaan aina vain yhden luvanhaltijan käytössä, jolloin poliisin valvonnassa voitaisiin rekisteritunnuksen avulla suoraan tarkastaa, onko taksina käytettävä ajoneuvo liitetty voimassa olevalle liikenneluvulle.

Esityksen pääasiallisessa sisällössä (s. 1) tästä todetaan, että *”(e)sityksessä ehdotettaisiin myös väärästä rekisteröinnistä asetettavan sakon laajentamista koskemaan taksiliikenneluvun haltijoita.”* Oikeusministeriö huomauttaa, että viimeksi mainitussa virkkeessä sakon asettamista koskeva ilmaisu ei aivan täsmällisesti vastaa kysymyksessä olevaa ehdotusta. Täsmällisempi ilmaisu olisi esimerkiksi ” - - väärää rekisteröintiä koskevan kriminalisoinnin soveltamisalan laajentamista - - ”.

Oikeusministeriö kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että esitysluonnoksen säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 86) seuraavaa toteamusta olisi syytä täsmentää: ”Voimaan tullessaan rangaistussäännös ei koskenut taksiliikennettä, mutta 17 § 2 momentin muutoksella myös rangaistussäännös koskisi jatkossa taksiliikenneluvunhaltijoita.”, sillä rangaistavuuden alan laajentuminen ei esitysluonnoksen mukaisten säännösten nojalla seuraisi yksin 17 §:n 2 momentin muuttamisesta vaan siitä, että sekä 17 §:n 2 momenttia että 262 a §:ää muutettaisiin esitysluonnoksen mukaisesti.

268 a § ja 268 b § Taksamittarin käyttöä, hinnoittelua ja hintatietojen esittämistä koskevat rikkomukset

Esitysluonnoksen 1. lakiehdotuksessa ehdotetaan säädettäväksi liikennevirhemaksuksi nimitystä uudesta hallinnollisesta seuraamuksesta (268 a § ja 268 b §). Ensiksi mainitun pykälän perusteluissa todetaan, että liikennepalvelulain 268 §:ssä on jo viittaus siitä, että liikennevirhemaksun määrittämisestä, tiedoksiannosta ja täytäntöönpanosta säädetään tieliikennelaissa, eikä samaa viittausta ole tarpeen säätää tässä pykälässä. Tämä viittausketju vaikuttaa kuitenkin tulkinnanvaraiselta. Kyse on informatiivisen viittauksen muotoon kirjoitetusta viittauksesta tieliikennelakiin, jonka on kuitenkin ilmeisesti tarkoitettu olevan aineellinen viittaus. Epäselväksi jää, voiko voimassa olevan lain 268 §:n 3 momentin viittauksen perusteella ylipäänsä soveltaa tieliikennelain säännöksiä seuraamuksen määrittämisestä, tiedoksiannosta ja täytäntöönpanosta. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että vastaavanlainen viittaus kuitenkin sisältyy myös ajoneuvolakiin. Tulkinnanvaraisuutta lisäisi se, jos liikenteen palveluista annetussa laissa viittaus säädettäisiin ainoastaan 268 §:ssä eikä muissa liikennevirhemaksua koskevissa uusissa pykälissä. Jatkovalmistelussa tulisi varmistua siitä, että säädettäväksi ehdotettaviin uusiin liikennevirhemaksuihin sisältyvä viittaus tieliikennelakiin on asianmukainen ja että hallinnollisen seuraamuksen määrittämisestä, tiedoksiannosta ja täytäntöönpanosta on säädetty asianmukaisesti. Siltä osin kuin viittauksen on tarkoitus olla aineellinen, vastaava viittaus tulisi sisällyttää myös 268 a ja 268 b §:iin.

Lisäksi huomio kiinnittyy 268 b §:n muotoiluun, jonka perusteella liikennevirhemaksu voidaan määrätä 152 §:n 1 momentissa tai sen nojalla annetuissa määräyksissä säädettyjen hintatietojen ilmoittamista koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämisestä. Jatkovalmistelussa tulisi varmistua siitä, että lailla säädetään riittävän tarkasti hintatietojen ilmoittamista koskevista velvoitteista, ettei lainsäädäntö jätä mahdollisuutta määräyksillä määritellä sanktioitavaksi ehdotettavan velvoitteen olennaista sisältöä.

3. lakiehdotus: Laki ajoneuvolain muuttamisesta

101 § Rekisterikilpien käyttö

Esitysluonnoksen (s.1) mukaan esityksellä muutettaisiin ajoneuvolakia siten, että ajoneuvolle, jota käytetään taksiliikenteessä, annettaisiin erityinen rekisterikilpi. Esityksen mukaan taksikilven käyttöä valvottaisiin ja sitä koskevan vaatimuksen laiminlyönnistä voitaisiin asettaa seuraamus. Esitysluonnoksen keskeisten ehdotusten mukaan ajoneuvolain 101 §:ään lisättäisiin uudet 3 ja 4 momentit, joissa säädettäisiin taksikilpien pakollisesta käytöstä

taksiliikenteessä ja ajoneuvon käyttökiellosta, silloin, jos ajoneuvolla olisi taksikilpi, mutta sen käytön edellytykset eivät enää täytyisi. Esitysluonnoksen mukaan muutosten myötä ajoneuvolain seuraamussääntely tulisi sovellettavaksi, jolloin myös taksikilpien väärinkäyttö olisi jatkossa ajoneuvolain 194 §:n 2 momentin 4 kohdan mukainen ajoneuvorikkomus, josta olisi tuomittava sakkoon, kuten on tavallisten kilpien väärinkäytön osalta jo nykytilassa. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että 194 §:n 2 *momentin* 4 kohdan sijaan kyse on 1 *momentin* 4 kohdasta.

153 a § Taksikilven edellytysten tarkastaminen katsastuksessa

Esitysluonnoksen 153 a §:ssä säädettäisiin siitä, että muuta katsastusta kuin rekisteröintikatsastusta tai sen jälkitarkastusta ei saa suorittaa loppuun, jos ajoneuvo on tämän lain 101 §:n 4 momentin mukaisessa käyttökiellossa. Esitysluonnoksen säätämisyjärjestysperusteluissa on arvioitu, että käytännössä esityksen 3. lakiehdotuksen 153 a §:ään sisältyisi lain valvonnallinen elementti ja tältä osin ehdotusta tulee tarkastella julkisen tehtävän siirtämisenä perustuslain 124 §:n mukaisesti muulle kuin viranomaiselle lailla. Säätämisyjärjestysperusteluissa todetaan, että esityksessä on varmistettu myös oikeusturvan ja hyvän hallinnon vaatimusten toteutuminen ja viitataan tältä osin katsastuslain ja ajoneuvolain tiettyihin säännöksiin. Sääntelykokonaisuudesta ei kuitenkaan käy selvästi ilmi, katsotaanko jostakin voimassa olevasta sääntelystä seuraavan nyt ehdotettavan uuden julkisen hallintotehtävän hoitamiseen liittyvä rikosoikeudellinen virkavastuu siten kuin perustuslakivaliokunta on lausuntokäytännössään (esim. PeVL 53/2014 vp) edellyttänyt? Perustuslain 124 §:n edellytysten täyttymisestä tulee varmistua jatkovalmistelussa ja kuvata perusteluihin vielä tarkemmin, miten ja missä edellytysten täyttymisestä on säädetty.

Osastopäällikkö

Johanna Suurpää

Lainsäädäntöneuvos

Liisa Leppävirta

VN/25768/2024-OM-135

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: